

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 204/2011-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. mája 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. Ď. a E. Ď., obaja bytom S., vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až 4, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 217/05 a jeho uzneseniami vydanými v tomto konaní zo 14. decembra 2005, 16. augusta 2006 a 6. septembra 2010, ako aj rozhodnutiami Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8 Co 159/06 z 29. mája 2006, sp. zn. 7 Co 17/06 z 31. októbra 2006 a sp. zn. 7 Co 295/2010 z 27. októbra 2010 a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 134/2010 z 5. augusta 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Ď. a E. Ď. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. februára 2011 doručená sťažnosť J. Ď. a E. Ď., obaja bytom S. (spolu ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až 4, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 217/05 a jeho uzneseniami vydanými v tomto konaní zo 14. decembra 2005, 16. augusta 2006 a 6. septembra 2010, ako aj rozhodnutiami Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 Co 159/06 z 29. mája 2006, sp. zn. 7 Co 17/06 z 31. októbra 2006 a sp. zn. 7 Co 295/2010 z 27. októbra 2010 a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Cdo 134/2010 z 5. augusta 2010.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 8 C 217/05 sa sťažovatelia v procesnom postavení žalobcov domáhajú od žalovanej odstránenia neoprávnenej stavby, pričom v tomto konaní okresný súd uznesením zo 14. decembra 2005 sťažovateľom nepriznal právo na oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom toto uznesenie bolo potvrdené napádaným uznesením krajského súdu sp. zn. 8 Co 159/06 z 29. mája 2006, pričom konanie o dovolaní sťažovateľov proti tomuto uzneseniu krajského súdu najvyšší súd napádaným uznesením sp. zn. 3 Cdo 134/2010 z 5. augusta 2010 zastavil z dôvodu absencie právneho zastúpenia sťažovateľov advokátom.

Ďalším napádaným uznesením sp. zn. 8 C 217/05 zo 16. augusta 2006 okresný súd zamietol žiadosť sťažovateľov o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov pre účely dovolacieho konania proti rozhodnutiu krajského súdu sp. zn. 8 Co 159/06 z 29. mája

2006. Aj toto uznesenie okresného súdu bolo potvrdené napádaným uznesením krajského súdu sp. zn. 7 Co 17/06 z 31. októbra 2006.

Napokon sťažnosťou podanou ústavnému súdu sťažovatelia napádajú aj uznesenie okresného súdu sp. zn. 8 C 217/05 zo 6. septembra 2010, ktorým okresný súd konanie v predmetnej veci zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku sťažovateľmi. Napokon aj toto rozhodnutie okresného súdu bolo potvrdené uznesením krajského súdu sp. zn. 7 Co 295/2010 z 27. októbra 2010.

V sťažnosti podanej ústavnému súdu sťažovatelia vyjadrujú všeobecnú nespokojnosť s postupom označených súdov v ich veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 8 C 217/05, ktorá sa odvíja od skutočnosti, že okresný súd im v predmetnej veci nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov, hoci podľa sťažovateľmi predložených rozhodnutí z iných konaní im takéto oslobodenie od súdnych poplatkov bolo priznané, pričom v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku bolo napokon predmetné konanie okresným súdom zastavené.

Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd po prijatí ich sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„1/ Základné právo J. Ď. a jeho manželky E. Ď. na pokojné užívanie svojho majetku s náhradou nemajetkovej ujmy v zmysle čl. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, ods. 2, čl. 20 ods. 1, ods. 3, čl. 39 ods. 1, ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až ods. 4, čl. 47 ods. 2, ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13, čl. 14, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru a čl. 1 ods. 1, ods. 2, Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Najvyššieho súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. 3 Cdo 134/2010 zo dňa 5. 8. 2010, porušené - bolo.

2/ Základné právo J. Ď. a jeho manželky E. Ď. na pokojné užívanie svojho majetku s náhradou nemajetkovej ujmy v zmysle čl. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, ods. 2, čl. 20 ods. 1, ods. 3, čl. 39 ods. 1, ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až ods. 4, čl. 47 ods. 2, ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5

ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13, čl. 14, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru a čl. 1 ods. 1, ods. 2, Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Krajského súdu v Žiline vo veci vedenej pod sp. zn. 7 Co 295/2010 zo dňa 27. 10. 2010, porušené - bolo.

3/ Základné právo J. Ď. a jeho manželky E. Ď. na pokojné užívanie svojho majetku s náhradou nemajetkovej ujmy v zmysle čl.12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, ods. 2, čl. 20 ods. 1, ods. 3, čl. 39 ods. 1, ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až ods. 4, čl. 47 ods. 2, ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13, čl. 14, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru a čl. 1 ods. 1, ods. 2, Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Krajského súdu v Žiline vo veci vedenej pod sp. zn. 7 Co 17/2006 zo dňa 31. 10. 2006, porušené - bolo.

4/ Základné právo J. Ď. a jeho manželky E. Ď. na pokojné užívanie svojho majetku s náhradou nemajetkovej ujmy v zmysle čl.12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, ods. 2, čl. 20 ods. 1, ods. 3, čl. 39 ods. 1, ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až ods. 4, čl. 47 ods. 2, ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13, čl. 14, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru a čl. 1 ods. 1, ods. 2, Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Krajského súdu v Žiline vo veci vedenej pod sp. zn. 8 Co 159/2006-60 zo dňa 29. 5. 2006, porušené - bolo.

5/ Základné právo J. Ď. a jeho manželky E. Ď. na pokojné užívanie svojho majetku s náhradou nemajetkovej ujmy v zmysle čl.12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, ods. 2, čl. 20 ods. 1, ods. 3, čl. 39 ods. 1, ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až ods. 4, čl. 47 ods. 2, ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13, čl. 14, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru a čl. 1 ods. 1, ods. 2, Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom

Okresného súdu v Žiline vo veci vedenej pod [sp. zn. 8 C 217/2005-86](#) zo dňa 6. 9. 2010, porušené - bolo.

6/ Základné právo J. Ď. a jeho manželky E. Ď. na pokojné užívanie svojho majetku s náhradou nemajetkovej ujmy v zmysle čl.12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, ods. 2, čl. 20 ods. 1, ods. 3, čl. 39 ods. 1, ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až ods. 4, čl. 47 ods. 2, ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13, čl. 14, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru a čl. 1 ods. 1, ods. 2, Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného súdu v Žiline vo veci vedenej pod [sp. zn. 8 C 217/2005-72](#) zo dňa 16. 8. 2006, porušené - bolo

7/ Základné právo J. Ď. a jeho manželky E. Ď. na pokojné užívanie svojho majetku s náhradou nemajetkovej ujmy v zmysle čl.12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, ods. 2, čl. 20 ods. 1, ods. 3, čl. 39 ods. 1, ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až ods. 4, čl. 47 ods. 2, ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13, čl. 14, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru a čl. 1 ods. 1, ods. 2, Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného súdu v Žiline vo veci vedenej pod [sp. zn. 8 C 217/2005-33](#) zo dňa 14. 12. 2005, porušené - bolo

8/ Ústavný súd SR ruší uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 5. 8. 2010, [sp. zn. 3Cdo 134/010](#) a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie.

9/ Ústavný súd SR ruší uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. 10. 2010, [sp. zn. 7 Co 295/ /2010](#) a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie.

10/ Ústavný súd SR ruší uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 31. 10. 2006, [sp. zn. 7 Co 17/ /2006](#) a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie

11/ Ústavný súd SR ruší uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 29. 5. 2006, [sp. zn. 8 Co 159/ /2006-60](#) a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie

12/ Ústavný súd SR ruší uznesenie Okresného súdu v Žiline zo dňa 6. 9. 2010, [sp. zn. 8 C 217/ /2005-86](#) a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie

13/ Ústavný súd SR ruší uznesenie Okresného súdu v Žiline zo dňa 16. 8. 2006, sp. zn. 8 C 217/ /2005-72 a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie

14/ Ústavný súd SR ruší uznesenie Okresného súdu v Žiline zo dňa 14. 12. 2005, sp. zn. 8 C 217/ /2005-33 a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie

15/ Sťažovateľovi J. Ď. a jeho manželke E. Ď., priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 7.000 EUR /slovom sedemtisíc EUR/, ktoré je Najvyšší súd SR im povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

16/ J. Ď. a jeho manželke E. Ď. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Krajský súd v Žiline povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcovi pridelenému sťažovateľom Súdom a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania ústavného súdu je sťažovateľmi namietané porušenie čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až 4, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru, čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 1 ods. 1 a 2 Protokolu č. 12 k dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 217/05 a jeho uzneseniami vydanými v tomto konaní zo 14. decembra 2005, 16. augusta 2006 a 6. septembra 2010, ako aj rozhodnutiami krajského súdu sp. zn. 8 Co 159/06 z 29. mája 2006, sp. zn. 7 Co 17/06 z 31. októbra 2006 a sp. zn. 7 Co 295/2010 z 27. októbra 2010 a rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 134/2010 z 5. augusta 2010.

1. K namietanému postupu a rozhodnutiam okresného súdu

V súvislosti s namietaným postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 217/05 a jeho uzneseniami vydanými v tomto konaní zo 14. decembra 2005, 16. augusta 2006 a 6. septembra 2010 ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že vzhľadom na princíp subsidiarity („ak... nerozhoduje iný súd“), ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, môže ústavný súd poskytnúť ochranu konkrétnemu právu alebo slobode, porušenie ktorých je namietané, iba vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo právnická osoba nemôže domôcť v žiadnom inom konaní pred súdnymi orgánmi Slovenskej republiky.

Inými slovami, pokiaľ je o ochrane sťažovateľmi označených práv alebo slobôd oprávnený konať alebo rozhodovať iný všeobecný súd, ústavný súd ich sťažnosť už po predbežnom prerokovaní odmietne pre nedostatok svojej právomoci.

Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zisťoval, či ochranu tých práv, porušenie ktorých v súvislosti s napádanými rozhodnutiami okresného súdu sťažovatelia namietajú v konaní pred ústavným súdom, neposkytuje iný všeobecný súd na základe sťažovateľom dostupných opravných prostriedkov predstavujúcich účinné právne prostriedky nápravy namietaného porušenia ich práv.

Podľa názoru ústavného súdu sťažovatelia mali možnosť domáhať sa preskúmania napádaných rozhodnutí okresného súdu využitím riadneho opravného prostriedku, a to odvolania, ktoré sťažovatelia napokon (ako to vyplýva aj zo sťažnosti) aj účinne využili. Uznesenie okresného súdu sp. zn. 8 C 217/05 zo 14. decembra 2005 bolo preskúmané krajským súdom v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 159/06, uznesenie okresného súdu sp. zn. 8 C 217/05 zo 16. augusta 2006 bolo preskúmané krajským súdom v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co 17/06 a uznesenie okresného súdu sp. zn. 8 C 217/05 zo 6. septembra 2010 bolo preskúmané krajským súdom v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co 295/2010. Na základe sťažovateľmi podaných odvolaní sa krajský súd v rozsahu svojho preskúmacieho revízneho oprávnenia musel vo vzťahu ku všetkým označeným uzneseniam okresného súdu v podstate vyrovnáť s rovnakými skutkovými a právnymi argumentmi, aké sťažovatelia na ich adresu uvádzajú aj v konaní pred ústavným súdom.

Vychádzajúc z postavenia ústavného súdu ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy), ktorý nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96), ústavný súd sťažnosť sťažovateľov v tejto časti (vo vzťahu k okresnému súdu) už po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2. K namietaným rozhodnutiam krajského súdu

Sťažovatelia sťažnosťou podanou ústavnému súdu namietali porušenie nimi označených článkov ústavy, dohovoru, ako aj dodatkového protokolu aj uzneseniami krajského súdu sp. zn. 8 Co 159/06 z 29. mája 2006, sp. zn. 7 Co 17/06 z 31. októbra 2006 a sp. zn. 7 Co 295/2010 z 27. októbra 2010.

V uvedenej súvislosti ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť „od

právoplatnosti rozhodnutia“, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Podľa zistenia ústavného súdu uznesenie krajského súdu sp. zn. 8 Co 159/06 z 29. mája 2006, ktorým krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu sp. zn. 8 C 217/05 zo 14. decembra 2005 o nepriznaní práva sťažovateľom na oslobodenie od súdnych poplatkov, nadobudlo právoplatnosť 20. júla 2006.

Podľa zistenia ústavného súdu uznesenie krajského súdu sp. zn. 7 Co 17/06 z 31. októbra 2006, ktorým krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu sp. zn. 8 C 217/05 zo 16. augusta 2006 o zamietnutí žiadosti sťažovateľov ustanoviť im pre účely dovolacieho konania právneho zástupcu z radov advokátov, nadobudlo právoplatnosť 12. decembra 2006.

Napokon podľa zistenia ústavného súdu uznesenie krajského súdu sp. zn. 7 Co 295/2010 z 27. októbra 2010, ktorým krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu sp. zn. 8 C 217/05 zo 6. septembra 2010 o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku sťažovateľmi, nadobudlo právoplatnosť 6. decembra 2010.

Vzhľadom na uvedené zistenia ústavný súd konštatuje, že od 20. júla 2006, ako aj od 12. decembra 2006 a napokon aj od 6. decembra 2010, keď nadobudli právoplatnosť

jednotlivé sťažovateľmi napádané rozhodnutia krajského súdu, do 7. februára 2011, keď sťažovatelia svoju sťažnosť adresovanú ústavnému súdu podali na poštovú prepravu (ústavnému súdu bolo doručená 9. februára 2011), nepochybne uplynula dvojmesačná lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľov v tejto časti (vo vzťahu k rozhodnutiam krajského súdu) už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

3. K namietanému rozhodnutiu najvyššieho súdu

Sťažovatelia napokon sťažnosťou podanou ústavnému súdu napádajú aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 134/2010 z 5. augusta 2010, ktorým najvyšší súd ako súd dovolací zastavil konanie o dovolaní sťažovateľov proti právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu sp. zn. 8 Co 159/06 z 29. mája 2006, a to z dôvodu, že sťažovatelia neboli v dovolacom konaní zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov. Takéto zastúpenie je nevyhnutnou zákonnou podmienkou dovolacieho konania, avšak jej nesplnenie sťažovatelia neodstránili ani po výzve okresného súdu.

Podľa zistenia ústavného súdu napádané rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 134/2010 z 5. augusta 2010 nadobudlo právoplatnosť 19. augusta 2010, pričom od tohto dátumu do 7. februára 2011, keď sťažovatelia svoju sťažnosť adresovanú ústavnému súdu podali na poštovú prepravu (ústavnému súdu bolo doručená 9. februára 2011), nepochybne uplynula dvojmesačná lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľov aj v tejto časti (vo vzťahu k rozhodnutiu najvyššieho súdu) už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení napádaných rozhodnutí všeobecných súdov, ako aj rozhodnutie o priznaní finančného zadosťučinenia

a o priznaní úhrady trov konania sú viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti nezaoberal.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo tiež bez právneho významu rozhodovať o žiadosti sťažovateľov ustanoviť im pre účely konania pred ústavným súdom právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. mája 2011